

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.988 van 15 maart 2001
in de zaak A. 98.522/XII-2877.**

GEMEENTERAADSVERKIEZING VAN 8 OKTOBER 2000 TE ASSENEDE.

Inzake: 1. Patrick VAN DE VELDE,
2. Gilbert VAN ZELE,
3. Daniël NUYTINCK,
4. Francine VAN KERCKVOORDE,
5. Daniël VAN WYNSBERGE,
die woonplaats kiezen bij
advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
Partners BVBA,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

Belanghebbende partij:
Philippe DE CONINCK,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick VAN DE VELDE, Gilbert VAN ZELE, Daniël NUYTINCK, Francine VAN KERCKVOORDE en Daniël VAN WYNSBERGE op 18 december 2000 hebben ingediend om beroep in te stellen tegen het besluit genomen op 7 december 2000 door de bestendige deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN, waarbij het bezwaar dat zij hadden ingebracht tegen de op 8 oktober 2000 te ASSENEDE gehouden gemeenteraadsverkiezing wordt verworpen;

Gelet op het bericht voorgeschreven in artikel 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 15 juli 1956 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, ingeval

van beroep als bedoeld bij artikel 76bis van de gemeentekieswet;

Gezien het administratief dossier;

Gezien de memorie van antwoord;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 1 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 februari 2001;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van de beschikking tot vaststelling en van het verslag;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST.

Gehoord de opmerkingen van advocaten J. GHYSELS en D. MARTENS, die verschijnen voor verzoeker, en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de belanghebbende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Met het oog op de op 8 oktober 2000 te Assenede te houden gemeenteraadsverkiezing worden vier kandidatenlijsten ingediend.

1.2. Tegen deze verkiezing richten Patrick VAN DE VELDE, Gilbert VAN ZELE en Daniël NUYTINCK, verkozen kandidaten op de lijst nr. 7 C.V.P. en Francine VAN KERCKVOORDE en Daniël VAN WYNSBERGE, aangewezen als opvolgers op diezelfde lijst, een 16 november 2000 gedagtekend bezwaarschrift aan de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen. Zij vragen in dat bezwaarschrift niets anders dan de "nietig-verklaring" van de gemeenteraadsverkiezing.

1.3. Bij beslissing van 7 december 2000 verklaart de bestendige deputatie het bezwaar ontvankelijk in hoofde van de drie voormelde verkozenen doch ongegrond.

In diezelfde beslissing wordt het proces-verbaal van het hoofdstembureau houdende vaststelling van de zetelverdeling tussen de lijsten en de rangorde van de raadsleden en hun opvolgers, juist bevonden en de verkiezingsuitslag, afgekondigd door het hoofdstembureau, bevestigd;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verzoekers in een eerste middel aanvoeren hetgeen volgt :

"1. In een eerste middel hebben beroepers voor de bestendige deputatie aangevoerd dat de verkiezingen onregelmatig zijn omdat er beïnvloeding was van de kiezers door de aanwezigheid van kandidaten van de lijst 'SAMEN' in het kieslokaal.

2. De feiten worden bevestigd door een onafhankelijke getuige, de heer Prudent VALCKX. De onafhankelijkheid van de getuige wordt o.m. hierdoor gestaafd dat hij zelf kandidaat was op de SP-lijst en dat die intussen met de lijst 'SAMEN' een coalitie

gevormd heeft. De feiten hebben zich voorgedaan toen de heer VALCKX zelf ging stemmen. Zijn verklaring betreft dan ook wat hij zelf gezien heeft. De getuige stelt :

'In het kieslokaal, ingericht in de Gemeentelijke Lagere School gelegen Schoolstraat te Assenede, in de gang, rechtover het stemhokje voor mensen met een handicap, waar iedereen langs moest, bevonden zich gedurende de stemverrichtingen konstant meerdere kandidaten van de lijst Samen.

Bij het naar de stembus gaan werden alle kiezers, die bijna in hun armen moesten lopen, aangesproken om voor hen te stemmen. Bij mijn weten is dit niet toegelaten in de lokalen zelf.

Toen ikzelf ging kiezen bevonden zich daar Mevr. Nicole Hubert, Dhr. Hubert Staelens en de lijsttrekker, Dr. De Coninck. Het is mijn mening dat de kiezers door dit ongehoord gedrag wel degelijk werden beïnvloed en dat de kiesverrichtingen door hun houding werden gemanipuleerd'.

Deze verklaring is nauwkeurig. De feiten worden precies omschreven en de getuige noemt man en paard.

3. De bestendige deputatie kan de verklaring van de heer VALCKX dan ook niet afdoen als 'een momentopname die niet wordt gestaafd door een concreet geval'.

Ten eerste is de situatie van de heer VALCKX zelf wel een concreet geval. Hij heeft zelf meegemaakt dat hij in de armen geduwd werd van de genoemde kandidaten van lijst 'SAMEN'.

Ten tweede is iedere klacht een momentopname. Aldus zou het argument dat het maar een momentopname is, er op neer komen dat geen enkele klacht kan worden aangenomen.

Gedurende de tijd dat de heer VALCKX wachtte, waren kandidaten van de lijst 'SAMEN' aanwezig in het stembureau. Bovendien blijkt uit de verklaring van getuige VALCKX dat de genoemde kandidaten van de lijst 'SAMEN' reeds aanwezig waren toen hij in het stemlokaal aan kwam en dat zij daar nog steeds waren toen hij voort ging. Het 'moment' mag dan ook niet gebagatelliseerd worden.

4. De deputatie neemt klaarblijkelijk wel aan dat de feiten zich hebben voorgedaan zoals de heer VALCKX getuigt. De deputatie stelt immers dat zijn getuigenis een momentopname uitmaakt en verder overweegt zij 'ook al heeft het aangeklaagde zich voorgedaan'.

Er dient dus in ieder geval vastgesteld te worden dat de aanwezige kandidaten van de lijst 'SAMEN' op de dag van de verkiezingen verkiezingspropaganda hebben gevoerd. Hun aanwezigheid kan niet anders geïnterpreteerd worden.

Als men aanneemt dat de feiten zich hebben voorgedaan en het moment klaarblijkelijk lang geduurd heeft, kan

men onmogelijk besluiten dat er geen ongeoorloofde beïnvloeding was.

5. De deputatie voelde blijkbaar zelf aan dat haar redenering niet op ging. Zij beroept zich ook verder op de leer van het arrest Verk. Saint-Hubert, nr. 10.975 van 19 januari 1965, om te stellen dat de beïnvloeding niet gebeurde in het stemlokaal, maar in een gang die toegang verschaftte tot het stembureau. De leer van voornoemd arrest gaat in casu niet op en dat om meerdere redenen.

Ten eerste gaat de deputatie aan de feiten van de zaak voorbij. Het gaat hier niet louter om een gang die toegang verschaftte tot het stembureau, maar om het stembureau zelf. Uit de verklaring van de getuige volgt duidelijk dat in de ruimte waar de kandidaten van de lijst 'SAMEN' stonden een stemhokje stond. Een ruimte waarin een stemhokje staat, is een stemlokaal. Dat dit stemhokje ingericht was voor mindervalide kiezers van de verschillende stemlokalen, neemt niet weg dat de ruimte een stemlokaal uitmaakt. Bovendien wordt niet voorgehouden dat het voor andere, valide kiezers verboden was om in dat stemhokje te stemmen. Dat er aldus geen specifieke feiten van beïnvloeding van een mindervalide kiezer geregistreerd werd, doet niet ter zake.

Trouwens in het licht van artikel 142 van het kieswetboek zou de gang, zelfs al staat er geen stemhokje, als stemlokaal moeten bestempeld worden (zie R.v.St., Verk. Brussel, nr. 52.563, 29 maart 1995; A. VANDENDRIESSCHE, J. DUJARDIN en W. LAMBRECHTS, Handboek voor de gemeenteraadsverkiezingen, Brugge, die Keure, 2000, 118).

In het arrest nr. 10.975 ging het voor het overige niet om de aanwezigheid van kandidaten zelf, maar om de aanwezigheid van militanten van een bepaalde lijst.

In het arrest nr. 10.975 wordt gesteld dat de niet-betwiste aanwezigheid van militanten van een bepaalde lijst op zich niet volstaat om tot onregelmatigheid te besluiten. Welnu in casu ging het om de aanwezigheid van kandidaten en niet de minste, aangezien de lijsttrekker aanwezig was. Bovendien zijn er in casu, in tegenstelling tot de casus waarover de Raad zich met zijn arrest nr. 10.975 heeft uitgesproken, wel nadere bewijzen, namelijk het bewijs door getuigenverklaring van de heer VALCKX.

6. De aanwezigheid van de genoemde kandidaten en in het bijzonder van de lijsttrekker van de lijst 'SAMEN' in een lokaal waar een stemhokje staat, is zeer duidelijk verkiezingspropaganda in een stemlokaal op de dag van de verkiezing.

De periode waarin met zekerheid kan worden vastgesteld dat deze onregelmatigheid zich heeft voorgedaan, maakt het mogelijk om meer dan 290 kiezers te hebben beïnvloed. Dat cijfer is

volgens de deputatie nochtans van aard om de zetelverdeling te beïnvloeden.

Bij gebreke aan een mathematische zekerheid, moet hierover, rekening houdend met de concrete omstandigheden van de zaak, in redelijkheid geoordeeld worden (zie R.v.St., Verk. Kapelle-op-den-Bos, nr. 23.064, 24 maart 1983). Welnu gelet op de concrete omstandigheden die hoger werden aangehaald, is het niet onredelijk te oordelen dat 290 of meer kiezers beïnvloed geworden zijn door de aanwezigheid van de kandidaten van de lijst 'SAMEN'.

7. Beroepers kunnen dan ook geen genoeg nemen met het antwoord van de bestendige deputatie op hun eerste middel. Ten onrechte heeft de deputatie het eerste middel als ongegrond afgewezen";

2.1.2. Overwegende dat verzoekers de in het middel aangevoerde grief steunen op een aan de burgemeester gerichte brief, ondertekend door Prudent VALCKX, niet-verkozen kandidaat op de lijst SP nr. 4; dat in die brief daaromtrent te lezen is hetgeen volgt :

"Ondergetekende, Prudent Valcx, wonende, Molenstraat, 1 te 9960 Assenede, deelgemeente Assenede, verklaart hierbij volgende zaken als storend te hebben ervaren bij de Gemeenteraads-verkiezingen van 8 oktober 2000.

In het kieslokaal, ingericht in de Gemeentelijke Lagere school gelegen Schoolstraat te Assenede, in de gang, rechtover het stembokje voor mensen met een handicap, waar iedereen langs moest, bevonden zich gedurende de stemverrichtingen konstant meerdere kandidaten van de lijst Samen.

Bij het naar de stembus gaan werden alle kiezers, die bijna in hun armen moesten lopen, aangesproken om voor hen te stemmen. Bij mijn weten is dit niet toegelaten in de lokalen zelf.

Toen ikzelf ging kiezen bevonden zich daar Mevr. Nicole Hubert, Dhr. Hubert Staelens en de lijsttrekker, Dr. De Coninck. Het is mijn mening dat de kiezers door dit ongehoord gedrag wel degelijk werden beïnvloed en dat de kiesverrichtingen door hun houding werden gemanipuleerd";

Overwegende dat in de aangehaalde verklaring weliswaar sprake is van een "konstant" aanwezig zijn van kandidaten van de lijst SAMEN in de bedoelde gang naar de stemlokalen, doch dat een dergelijke permanente aanwezigheid die langer zou hebben geduurd dan de tijd

dat Prudent VALCKX de lokalen betrad, ging stemmen en deze weer verliet, uit die verklaring niet kan worden afgeleid; dat in zoverre de voormelde gang als wachtlokaal diende te worden beschouwd, de aanwezigheid van kandidaten krachtens artikel 109, derde lid, van het Kieswetboek, te dezen toepasselijk overeenkomstig artikel 35 van de Gemeentekieswet, toegestaan is; dat daarentegen de bedoelde gang, wanneer een kiezer gebruik maakte van het aldaar voor mindervaliden opgestelde stemhokje, wel als een stemlokaal moet worden aangemerkt; dat echter zoals is vastgesteld, uit de voormelde verklaring niet blijkt dat de voornoemde kandidaten ook op die ogenblikken in de gang aanwezig waren en bovendien druk zouden hebben uitgeoefend op kiezers; dat ten slotte in geen van de processen-verbaal van de stembureaus omtrent de aanwezigheid van de kandidaten van de lijst SAMEN klachten zijn genoteerd van kiezers noch van getuigen of leden van het stembureau; dat uit dit alles blijkt dat niet is aangetoond dat de aanwezigheid van de voornoemde kandidaten aanleiding heeft gegeven tot ongeoorloofde beïnvloeding van het kiesgedrag; dat het middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoekers in een tweede middel aanvoeren hetgeen volgt :

"1. In een tweede middel hadden en werpen beroepers op dat twee kandidaten van de lijst 'SAMEN', te weten Erik ROEGIS (zevende plaats) en Alfred VAN DE ROSTEYNE (17de plaats) gebruik gemaakt hebben van het adressenbestand van SIDMAR om hun SIDMAR-collega's hun stem te vragen. Dat strijdt met de wet op de persoonlijke levenssfeer.

2. De Raad heeft reeds geoordeeld dat dit soort gedrag laakbaar is en de gelijkheid onder de kandidaten verstoort (zie R.v.St., Verk. Gent, nr. 51.416, 30 januari 1995). In de rechtsleer kwalificeert men dit als 'handigheden' (A. VANDENDRIESSCHE, J. DUJARDIN en W. LAMBRECHTS, o.c., 471).

Een verzwarende omstandigheid die hier in rekening moet gebracht worden is dat de betrokkenen met kennis

van zaken gehandeld hebben. Over deze problematiek werd door de gemeentediensten een nota van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer meegedeeld aan alle politieke partijen. De deputatie gaat daaraan voorbij.

3. Het gaat hier niet om een gewoon kiespamflet. Het is een brief die persoonlijk aan alle werknemers van SIDMAR die wonen in Assenede gestuurd is. In het besluit van de deputatie wordt trouwens het persoonlijk karakter van de brief erkend.

4. Volgens de deputatie is het evenwel niet duidelijk dat deze brief de zetelverdeling in voldoende mate beïnvloed heeft. Blijkbaar heeft de deputatie niet onderzocht over hoeveel werknemers het zou gaan.

Weerom moet opgemerkt worden dat de deputatie zelf stelt dat 290 stemmen een zetelverschuiving zou meebrengen. Welnu, het lijkt helemaal niet onredelijk dat de gewraakte brief 290 kiezers ongeoorloofd beïnvloed heeft.

5. Het salamiseren van de klacht ten aanzien van de invloed op de verkiezing, kan ook niet worden toegestaan. Wanneer men alle klachten samen neemt, is het meer dan aannemelijk dat 290 of meer kiezers ongeoorloofd werden beïnvloed.

6. Zouden de betrokkenen geen gebruik gemaakt hebben van een niet toegelaten adressenbestand, dan konden zij die brief alleen maar in alle bussen ronddelen. Dat zou dan wel, zeer waarschijnlijk, een verhoging van hun verkiezingsuitgaven betekenen";

2.2.2. Overwegende dat de belanghebbende partij tegenwerpt dat de kandidaten Erik ROEGIS en Alfred VAN DE ROSTYNE ontkennen dat zij gebruik hebben gemaakt van het adressenbestand van hun werkgever om het bedoelde verkiezingspamflet rond te sturen; dat verzoekers hoe dan ook het gebruik van dat bestand niet aantonen; dat voorts, in tegenstelling tot hetgeen verzoekers insinueren, de kandidaten die een kiespamflet een gepersonaliseerde vorm geven en het tot de leden van een bepaalde doelgroep richten, zich daardoor niet te buiten gaan aan een laakbare vorm van kiespropaganda; dat het middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat verzoekers een derde middel als volgt verwoorden :

"1. In het derde middel hadden beroepers opgeworpen dat de lijst 'SAMEN' een pamflet van bus tot bus heeft rondgedeeld waarbij het K.B. van 12 augustus 2000 wordt bekendgemaakt.

De lijst 'SAMEN' weet blijkbaar wel dat dit niet kan, want ze schrijven er zelf bij 'DIT IS GEEN LASTER MAAR DE HARDE REALITEIT'.

Hier is zeer zeker ook sprake van 'handigheden'.

2. Over de motivering van dat K.B. op zich valt al heel wat te zeggen. Dit besluit doorstaat de toets van de motivering duidelijk niet. Zo wordt daarin helemaal niet uitgelegd welk optreden van Daniël NUYTINCK als kennelijk wangedrag moet beschouwd worden. Het is door deze onbehoorlijke motivering dat de lijst 'SAMEN' dit K.B. kon misbruiken om het te doen voorkomen dat Daniël NUYTINCK zich in zijn ambt van burgemeester zou misdragen hebben, wat het geval niet is. Het gaat hier om een feit uit het privéleven. Er moet hiermee dan ook rekening gehouden worden.

Artikel 159 Grondwet verbiedt de rechter trouwens met onwettige besluiten rekening te houden.

3. Het pamflet was dan ook weldegelijk laster en misleidend. De deputatie stelt zich trouwens vragen bij de handelwijze van de heer STEYAERT die als verantwoordelijke uitgever optrad.

Het mag dan een algemeen bekend feit geweest zijn dat de burgemeester een maand geschorst geweest is, door dat tijdens de verkiezingen opnieuw in het licht te stellen op een wijze dat de bevolking kon denken dat dit iets te maken had met de uitoefening van het ambt van burgemeester, is er zeer zeker sprake van een kiespropaganda die bij de gemiddelde kiezer de overtuiging kon laten ontstaan dat de voorgestelde of aangeklaagde feiten anders zijn dan ze in werkelijkheid zijn (zie R.v.St., nr. 32.343 van 11 april 1989 en R.v.St., nr. 33.915 van 2 februari 1990).

4. Dat de gewraakte feiten ook effect gehad hebben blijkt hieruit dat de heer Daniël NUYTINCK als uittredend burgemeester 708 stemmen verloor t.a.v. de vorige gemeenteraadsverkiezingen.

Het is meer dan redelijk om aan te nemen dat de verspreiding van het pamflet invloed gehad heeft op het kiesgedrag. Hoe groot is moeilijk mathematisch vast te stellen. Het stemmenverlies van 708 stemmen vormt wel een indicatie. Het aantal is voldoende groot om aannemelijk te maken dat dit niet alleen het gevolg kan zijn van een algemeen bekend gegeven, maar dat de presentatie van dat gegeven daartoe zeker moet hebben bijgedragen. Het is niet onaannemelijk dat dit aandeel 290 of meer stemmen is.

5. Weerom, samengenomen met de andere elementen is het duidelijk dat de ontoelaatbare praktijken van 'SAMEN' in globaliteit zeker een stemmenverschuiving van 290 stemmen moet uitmaken";

2.3.2. Overwegende dat niet wordt betwist dat de huidige verzoeker Daniël NUYTINCK bij koninklijk besluit van 12 augustus 2000 voor een maand in zijn toenmalig ambt van burgemeester is geschorst, met ingang van 1 september 2000; dat het koninklijk besluit in een ogenschijnlijk integrale versie werd afgedrukt onder een koptekst "dit is geen laster maar de harde realiteit" op de keerzijde van een pamflet van de lijst SAMEN, met als opschrift "reactie op de persoonlijke aantegingen van de CVP in hun laatste pamflet"; dat daarbij het uitgedrukte motief van de beslissing luidt "dat het optreden van de heer Daniël NUYTINCK als kennelijk wangedrag in de zin van artikel 82 van de nieuwe gemeentewet dient beschouwd te worden"; dat het in verkiezingstijd verspreiden van een dergelijke beslissing als een laakbare wijze van kiespropaganda moet worden aangemerkt;

Overwegende dat verzoekers echter nog moeten aantonen dat de verspreiding van het voormelde pamflet een dergelijk aantal kiezers heeft kunnen beïnvloeden dat die verspreiding als een onregelmatigheid moet worden beschouwd die de zetelverdeling tussen de lijsten heeft kunnen beïnvloeden, voorwaarde door artikel 74bis, §1, van de Gemeentekieswet aan de Raad van State gesteld opdat hij een gemeenteraadsverkiezing zou kunnen ongeldig verklaren; dat zulks te dezen in redelijkheid niet kan worden aanvaard; dat immers reeds in de pers van eind augustus die schorsing in detail ter sprake kwam : de belanghebbende partij legt een uittreksel uit de krant Het Volk neer van 29 augustus 2000 waarin relaas wordt gegeven van de schorsing middels een interview met de betrokkene zelf onder het opschrift

"Burgemeester NUYTINCK 1 maand geschorst"; dat moet worden aanvaard dat de kiezers van Assenede in de periode onmiddellijk voorafgaand aan de verkiezing ten volle op de hoogte waren van de bewuste schorsing zodat het gewraakte kiespamflet hun mogelijk door die schorsing reeds beïnvloede kiesintenties niet zal hebben veranderd; dat het middel op zichzelf genomen niet kan leiden tot de gevraagde ongeldigverklaring;

2.4.1. Overwegende dat verzoekers in een vierde middel aanvoeren hetgeen volgt :

"1. In een vierde middel voeren beroepers aan dat de artikelen 42bis GKW en 147bis KW geschonden zijn door het afleveren van medische attesten door dr. DE SMET die zoals de lijsttrekker van 'SAMEN' geneesheer te Assenede is en bedrijfsgeneesheer bij de N.V. ECA, de grootste lokale werkverschaffer. Deze attesten dienenden voor volmachten.

2. Ten onrechte heeft de deputatie dit middel niet-ontvankelijk verklaard.

Het middel is helemaal niet vaag. De aangeklaagde praktijk wordt precies omschreven. Het was aan de deputatie om na te kijken hoeveel attesten er precies door dr. DE SMET zijn afgeleverd.

3. Ook deze praktijk heeft minstens bijgedragen tot een ongeoorloofde stemmenverschuiving van minstens 290 stemmen";

2.4.2. Overwegende dat de belanghebbende partij tegenspreekt dat dokter DE SMET bedrijfsgeneesheer bij de NV ECA is; dat zij stelt dat die arts met haar niet in associatieverband werkt en voorts betoogt dat zijzelf zich heeft onthouden van het verlenen van medische attesten;

Overwegende dat de verzoekers met niets aantonen of pogen aan te tonen dat hetgeen zij betreffende de vermeende banden tussen de betrokken artsen aanvoeren, met de werkelijkheid strookt en aldus hetgeen door de belanghebbende partij geschetst wordt onwaar zou zijn; dat er alsdan geen reden is om na te gaan hoeveel medische attesten dokter DE SMET naar

aanleiding van de verkiezing heeft uitgeschreven en hoeveel daarvan voor patiënten van de belanghebbende partij; dat overigens geen enkele kiezer wordt aangeduid waarvoor een attest onregelmatig zou zijn uitgereikt in de zin waarop verzoekers doelden in hun oorspronkelijk bezwaarschrift bij de bestendige deputatie, namelijk zonder kennis van de patiënten of zonder eigen medisch onderzoek; dat de feitelijke grondslag waarop het middel steunt niet is aangetoond en het middel bijgevolg niet gegrond is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien maart 2001, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VANHAEGENDOREN	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.